

Козацькому роду нема переводу!

Козацький край

№2 (60)
26 червня 2014 р.

ЦІНА БОЇВ ЗА УКРАЇНСЬКЕ ЩАСТЯ

Олег ОСТРОВСЬКИЙ

18 червня колона із 5 мікроавтобусів, легкового авто і позашляховика вирушила з Черкас у подорож на Донбас і Луганщину в зону АТО. Всі автомобілі були завантажені гуманітарною допомогою для бійців АТО, яку зібрали прихожани УПЦ КП із міст Золотоноша, Черкаси і Корсунь-Шевченківський.

Ініціатором автопробігу стали владика Черкаський і Чигиринський Іоан та Валерій Макеєв, а допомагали їм у цьому отець Ростислав із Корсуня, отець Анатолій із Черкас і отець Василь із Чигирини. Супроводжували колону три черкаські бійці Самооборони Майдану та козаки "Вільного Козацтва Холодного Яру".

Куди ми їхали – всі добре розуміли і тому були готові до будь-яких несподіванок. До Куп'янська на Харківщині добрались без пригод. Там і почалися перші блок-пости, а сама Луганщина нас "порадувала" автоматними чергами – це бійці АТО прочісували лісосуругу.

На одному з блок-постів нас зустріла автівка із двома бійцями АТО групи спецпризначення, один із них – наш смільнянський козак Ч... До містечка з красивою назвою Щастя ми проїхали більше 20 блокпостів і на всіх нас зустрічали, як добрих друзів, яких давно не бачили. Дорогою наш провідник розповідав про реальні бойові будні бійців АТО і давав настанови, як реагувати у різних ситуаціях. Раз за разом показував на місця боїв з сепаратистами, коментуючи деталі і розповідаючи про загиблих.

З його слів, основні бойові дії ведуть професійні російські найманці, яких

близько 10-15%. Всі інші – це жителі Луганської та інших областей, є казахи та кубанські козаки. Коли починається "заміс", більшість з них розбігаються, але професійні терористи ведуть бій до кінця.

Багато втрат у наших бійців через "роботу" ворожих снайперів. Більшість з них – це спецпризначенці російського ГРУ, також є найманці з Чехії та Прибалтики. А от чеченців, про яких багато говорять, тут поки що не бачили.

Щастя зустріло нас порожніми вулицями, постріляними дорожніми знаками та блок-постом біля мосту, який охороняв 24-й батальйон "Айдар".

Саму бойову операцію ми провели власними силами, – розповів нам боєць "айдарівців", – Почалося все зі знешкодження кулеметної точки та охорони мосту через річку, який був замінований. Потім розгорівся бій за саме місто. Щастя звільнили без втрат. Батальйон "Айдар" та інші підрозділи зазнали втрат вже в бою під селищем Металіст – 16 загиблих, близько 70 поранених і декілька полонених. Але при цьому було знищено до батальйона сепаратистів (чоловік зо 300) та їхня техніка.

"Ми майдану!" – так називають себе "айдарівці". Майже всі вони з Майдану, віком від 18 до 60 років. Назву батальйону взяли від річки, яка неподалік протікає.

Поспілкувавшись із бійцями, переконуємося, що агресія Росії і сепаратистські рухи приречені на поразку. Бійці батальйону "Айдар" готові навіть голими руками обороняти кожен клаптик укра-

їнської землі. У них немає ні танків, ні БМП, ні БТРів. Касок і бронжилетів на всіх не вистачає. Забезпечити продуктами, ліками та іншим допомагають небайдужі із різних куточків України. Та є головне – бойовий дух. Для цих воїнів-козаків Воля України понад усе і вони готові за неї померти...

Козаки "Вільного Козацтва Холодного Яру" передали айдарівцям чорний холодноросійський прапор з написом "Воля України або смерть!" – і бійці зразу ж повісили його на БТР. Як майже 100 років тому, цей прапор знову поведе українців у бій за Волю...

На лінії фронту біля містечка Металіст священники провели молебень і освятили техніку та бійців АТО. Також була передана гуманітарна допомога: продукти, білизна, цигарки та інше.

У м.Щастя колона розділилася: більшість автівок вирушили у Сватів, де на охороні громадського порядку стоїть черкаський батальйон ППСМ, а два автомобілі залишилися у Щасті.

Знайшовши місцеву Самооборону в колишній школі міліції та познайомившись, вислухали місцеві новини та розповіді про сутички. У місті створено загін Самооборони. Це при тому, що міліція, СБУ, та інші силовики порозбігалися, залишивши зброю, форму та інше спорядження. Бійці Самооборони у колишній школі міліції створили комендатуру і докладають максимум зусиль для наведення в місті порядку. Їм дуже складно, бо ті покидьки, які були на боці сепаратистів, досі переховуються в місті, по ярах, у селах – всі озброєні й

періодично здійснюють мародерство та інші злочини. У командира загону Самооборони викрали сина і майже тиждень утримують, вимагаючи викуп 5 тисяч доларів...

Ввечері патрулем було затримано двох 22-річних молодиків, які спробували викрасти дівчину з місцевого бару, – як зізналися, щоб потребувати викуп за неї. Наша група допомогла в процесі "роботи" з цими негідниками, а потім у чергуванні в комендатурі.

Наступного дня чигиринський отець Василь провів молебень разом із бійцями батальйону "Айдар". Освятивши бійців та зброю, благословив на захист рідної землі і побажав, щоб усі залишилися живими і неушкодженими.

Після цього наша група виїхала через Старобельськ, Сватів та Ізюм на Слов'янськ, до блок-посту З-А. Там ми розвантажили гуманітарну допомогу та поспілкувалися з бійцями, вияснили, що й тут є наші земляки зі Сміли, Кам'янки та Звенигородки.

Хлопцям не позаздриш. Картина як під Сталінградом – їх постійно обстрілюють із гранатометів та мінометів. Московити порушили заповідь Божу "Не побажай дому ближнього свого" і за це будуть жорстоко покарані!

У всіх бійців, яких ми зустрічали, є те, чого немає у ворога – Патріотизм, Дух Волі, Любов до рідної землі, Блиск в очах і Злість до ворогів держави. Перемога буде за Україною!

СЛАВА УКРАЇНІ!

Фоторепортаж з містечка Щастя див. на стор.2-3 "Козацького краю"